

Christus leeft in mij

In Galaten 2:20 staat één van de meest heerlijke en opmerkelijke woorden van Paulus in de bijbel. Daar staat het volgende:

Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.

Het staat in de voltooid tegenwoordige tijd. Er staat niet: Ik wordt met Christus gekruisigd maar: Ik ben met Christus gekruisigd.

Het werk is volbracht en het geldt ook voor nu.

Als we denken aan de kruisiging op Golgotha dan weten we dat er maar één Persoon aan dat kruis hing. Hoe konden wij dan toen met Christus gekruisigd worden?

Toen Jezus geboren werd, kwam Hij in een lichaam zoals wij dat hebben. Hij kwam in een gedaante – zoals Romeinen 8:3 zegt – gelijk aan het zondige

vlees, dat wil zeggen in het lichaam van de gevallen Adam.

Hij kreeg op gelijke wijze als wij deel aan vlees en bloed:

Daar nu de kinderen aan vlees en bloed deelhebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen. (Hebr. 2:14a)

En Hij bracht de gevallen Adam – de oude verdorven mens, de oude mens - in de dood.

Dit is een groot geheimenis. Wij zijn namelijk van nature niet in staat om Gods wil te doen. Wij zijn van nature onmogelijk en onverbeterlijk.

Als er gesproken wordt over de navolging van Jezus, hoor je christenen wel eens zeggen, dat dit zo moeilijk is. Het is zo moeilijk, zegt men dan.

We kunnen het echter nog sterker uitdrukken: Het is – naar de mens gesproken - onmogelijk.

Dat onze geestelijke ogen open mogen gaan voor het heerlijke heilsfeit, dat onze oude mens –

heel ons wezen als mens naar het vlees – met Christus gekruisigd werd.

Paulus zegt: Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij. Alleen dan is het mogelijk om Hem na te volgen. Alleen dan zal het lukken.

Dan verwacht men alles van Hem en niets van de mens.

We gaan naar Romeinen 6 waar staat:

6 Dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn.

Kennen wij dit heerlijke heilsfeit? Weten we het, zoals het hier staat? En wat is dan dat heerlijke voldongen heilsfeit?

Dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is.

Wat is onze oude mens? Dat is heel ons wezen als mens naar het vlees.

Die is met en in Christus in de dood gebracht. Hij is (ook hier in de verleden tijd) – mee gekruisigd.

En wat zal dan het gevolg mogen zijn van dit heerlijke heilsfeit?

Opdat aan het lichaam der zonde is zijn kracht ontnomen zou worden.

Ondanks het feit dat onze oude mens medegekruisigd is, hebben wij nog wel - wat de bijbel noemt – een lichaam van de zonde.

Een lichaam waar geen goed in woont. Wel in het hart, want daar woont Christus, maar Paulus maakt scheiding tussen het hart en zijn vlees.

Ik weet, schrijft zelfs Paulus in Romeinen 7:18 *18 Ik weet dat in mij, dan wil zeggen, in mijn vlees, geen goed woont.*

Ook na de wedergeboorte hebben wij nog een vlees waar niets goeds in woont.

Maar de kracht is aan dat lichaam van de zonde ontnomen.

Die kracht is namelijk de mens die in het lichaam van de zonde leeft.

Sterft die mens, dan is aan dat lichaam van de zonde zijn kracht ontnomen.

Iemand die op zijn sterfbed ligt, kan - zolang hij nog leeft - misschien nog wel zonde doen maar als hij gestorven is, kan dan niet meer.

En het tweede gevolg van Romeinen 6:6 is, dat wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

Wie gestorven is, is niet meer een slaaf van de zonde. En dat zegt ook vers 7:

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Wij zijn nu rechtens vrij van de zonde.

Ere zij God!

Jezus heeft door Zijn verlossingswerk dit recht voor ons verworven.

Nu gaan we naar een andere schriftplaats waar ook staat, dat wij – wat onze oude mens betreft - gestorven zijn.

Col. 3:3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is verborgen met Christus in God.

Ook hier weer in de verleden tijd: u bent gestorven.

Maar dat niet alleen; Paulus schrijft immers: Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij. En dat staat ook in vers 4, dat Hij ons leven is:

Col. 3:4 Wanneer Christus verschijnt, die uw leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Dus nu zijn wij volkomen toegerust en krachtig om dat te doen wat in het vervolg staat:

Doden en weg doen wat het oude betreft en aandoen wat het nieuwe betreft.

5 Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, 6 die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

7 Daarin hebt ook gij eertijds gewandeld, toen gij erin leefdet.

Toen "u" in die dingen leefde. Toen wij nog leefden, hebben wij daarin gewandeld maar nu zijn wij immers gestorven.

Dus kunnen wij de hier genoemde dingen door het zwaard van de Geest en door Christus in ons doden. Maar niet alleen die grove dingen, ook het volgende:

8 Maar thans moet ook gij dit alles wegdoen: toorn, heftigheid, kwaadaardigheid, laster en vuile taal uit uw mond.

Wat wordt hier genoemd? Wat zullen wij nu weg doen? Weg is weg, wegdoen betekent dat dit alles dient te verdwijnen uit ons leven.

De eerste twee dingen, die genoemd worden, horen bij elkaar: (1) toorn en (2) woede.

Kortom: toorn en woede maar ook slechtheid passen niet in het nieuwe leven. Weg ermee! Laten we dit gewoon – zoals het er staat – als nieuwe mensen afleggen.

En dan worden nog genoemd: laster en schandelijke taal uit uw mond. Laster en oneerbare taal: Ook daarvoor geldt: Weg ermee!

Het is allemaal mogelijk omdat Christus ons leven is en wij niet meer zelf leven.

9 Liegt niet meer tegen elkan- der, daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd,

10 En de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper,

En, zegt vers 10: Wij hebben (verleden tijd) ons met de nieuwe mens bekleed. En er wordt

gesproken over vernieuwd worden. Het is een proces.

Vernieuwd worden naar het beeld van Hem, die de nieuwe mens geschapen heeft.

11 Waarbij geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus.

Er is (1) geen nationaal verschil: Griek of Jood, Belg of Nederlander.

Er is ook (2) geen uitwendig verschil (besneden of onbesneden).

Er is ook geen cultureel verschil (Barbaar of Skyth). Een barbaar was iemand die buiten de Griekse cultuur stond en een Skyth was een ruw en enigszins onbeschaafd iemand. Zij woonden destijds in Zuid-Rusland.

Er is ook geen sociaal verschil (slaaf en vrije).

Alles is Christus en in allen is Christus. Geprezen zij God en Zijn werk.